

שבת פרשת תשא, שושן פורים קטן, ה'תשכ"ז

ביאור בדרך אפשר

1 יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא פלל בגשמיות להיות
 2 לאחדים ומיוחדים ממש מכל צד ופנה וזאת משום שהדברים
 3 הנלמדים חודרים בעומק ופנימיות המציאות של הלומד.
 4 ועוד זאת, לימוד המאמר כדבעי כולל מרכיב נוסף פידוע פתגם כ"ק
 5 מו"ח אדמו"ר⁴⁰, שלא די
 6 בכך שהוא לומד את
 7 המאמר, אלא המאמר צריך
 8 ללמד אותו בנוגע להנהגתו
 9 כו' היינו הצורך והחשיבות ליישם
 10 את ההוראות של המאמר בפועל,
 11 בהנהגתו של האדם. וכיון שיש
 12 ציווי ללמוד את המאמר,
 13 בודאי יש גם נתינת פח
 14 שהלימוד יוכל להיות באופן
 15 האמור, הן בנוגע לכללות
 16 ענין המסירות-נפש, והן
 17 בנוגע להענין דלהשפית אויב
 18 ומתנגם והלימוד אכן יביא
 19 לתוצאות בפועל בתחומים האמורים –
 20 מסירות נפש והתגברות על 'אויב'
 21 ומתנגם, כפי שהולך ומפרט.
 22 (ד) והענין פנה, דהנה גם
 23 פאשר נמצאים בזמן של
 24 הרחבה כו' ואין מניעות ועיכובים
 25 ואין רדיפות המפריעות ללימוד
 26 התורה, יכול וצריך להיות ענין
 27 המסירות-נפש בנוגע ללימוד
 28 התורה, כפי שיבואר הלהן.
 29 ובהקדם המבואר במאמר⁴¹
 30 דהנה אמרו רבותינו ז"ל⁴²
 31 גדול המעשה את אחרים לתת
 32 צדקה וכדומה יותר מן העושה
 33 בעצמו, וכדוע בתמדין
 34 דאורייתא לגבי תמיכה בלימוד
 35 התורה (כמו זבולון ויששכר,
 36 וזבולון היה עוסק במסחר ותומך
 37 ביששכר שהיה עוסק בתורה כמו
 38 שכתוב⁴³ שמח זבולון
 39 בצאתך לעסק במסחר ויששכר
 40 באהליך בלימוד באוהלי תורה,
 41 זבולון ויששכר עשו
 42 שותפות, זבולון יוצא

ביאור בדרך אפשר

לפרקמטיא מסחר ומשתפר ונותן מהרווחים שלו, מוזן
 לתוך פיו של יששכר, והם בני שבט יששכר יושבים ועוסקים
 בתורה, לפיך הקדים הפסוק את זבולון ויששכר, כיוון
 שתורתו של יששכר על-ידי זבולון היתה⁴⁴ ונמצא שהגורם
 לאחרים ללמוד, קודם ונעלה ממי
 שלומד בעצמו), דמי שמעשה
 את חבירו ומשפיע עליו לתת צדקה
 שיחזיק לומדי תורה, הוא
 יותר מן העושה בעצמו.
 וכשם שהוא במעשה הצדקה
 לצרכי לימוד התורה, כמו כן
 הוא בלימוד ממש, דגדול
 המעשה את חבירו לתורה
 וגורם לו ללמוד תורה, יש לו מעלה
 ויתרון יותר מהלומד בעצמו,
 דהו ענין גמילת חסדים
 בנפשו, כי הגורם לחבירו ללמוד
 תורה עושה אתו חסד וכמו על-
 דרך-משל קשעושין קביעות
 לימוד תורה ברבים, ודוקא
 בין אנשים פשוטים שנעלה
 יותר שללימוד שלהם יש מעלה
 מיוחדת בכך שלמרות מצבם הנחות
 והפשוט מתאמצים ולומדים תורה כו'
 ומי שמביא לידי כך שילמדו תורה
 ברבים וגם אנשים פשוטים ישתתפו
 בלימוד, יש לו מעלה ויתרון לגבי אלה
 שלומדים בעצמם. ומוכּן, שאצלו
 זה שגורם ומארגן את הלימודים הללו
 הרי זה ענין של מסירות-
 נפש, וכדי לעשות זאת הוא זקוק
 ליותר משמעותי פי אף-על-פי
 שחבירו הלומד כתוצאה מהפעולות
 שלו מקיים מצות תלמוד
 תורה, הרי הוא בעצמו מארגן
 הלימודים אינו מקיים המצוה,
 אפילו כאשר הוא המלמד תורה
 לאנשים פשוטים כיון שביקלתו
 ללמוד בינו לבין עצמו בעמקות
 יותר אינו יוצא ידי חובתו בלימוד
 פשוט ושטחי, וכדאיתא מובא
 באחרונים⁴⁵ שמי שיכול

(40 ראה סה"מ תש"א ע' 54. ועוד. 41 פ"ו. 42 ב"ב ט, א. 43 ברכה לג, יח. 44 פרש"י עה"פ.